

hindre adskillige fra at opgive Alderdomsunderstøttelsen og ty til Fattigvæsenet, er den dog maaske forsvaerlig, saa længe der ikke findes nogen Invaliditetslov.

At ansætte Understøttelsen til en Familie gennem et procentvis Tillæg til Hovedpersonens Hjælp, er formentlig den mest praktiske Vej at gaa.

Et absolut Maksimum kan ikke undværes, allerede af den Grund, at det stemmer med hele Tanken om en Trængslinie, og at ellers en aldersstøttet vilde kunne naa en langt højere Indtægt end mangen en, der ikke har og ikke kan opnaa Alderdomsunderstøttelse. Saaledes som Bestemmelsen herom er formuleret, vil den kunne anvendes paa alle forekommende Tilfælde, til Eksempel for Personer i Kjøbenhavn:

En enlig Person, som ad anden Vej har en Indtægt af 220 Kr., vil kunne naa igennem de 3 første Aldersklasser ϱ : saa i Alderdomsunderstøttelse 180 Kr. Han har da ialt 400 Kr., men kan ikke komme videre, da han saa vilde overstige Maksimum $360 + 60 = 420$ Kr.

En Mand og Hustru med en Indtægt af 450 Kr. kan kun naa første Aldersklasse med $60 + 24 = 84$ Kr., altsaa ialt 534 Kr. Maksimum er nemlig $360 + 120 + 84 = 564$ Kr.

Er der desuden 2 Børn, og have en Indtægt paa 400 Kr., kan 3die Aldersklasse naas med $180 + 72 + 36 + 36 = 324$, altsaa 724 Kr. Maksimum er $360 + 120 + 120 + 60 = 660 + 60 + 24 + 12 + 12 = 768$ Kr.

ad § 6. B. b. Bestemmelsen om Indlæggelse i Alderdomshjem danner ogsaa en Afbigelse fra Pensjonsprincippet, men er i de angivne Tilfælde saa at sige nødvendig som Supplement til Reglerne om Pengeunderstøttelsen. Derimod bør Indlæggelse i Alderdomshjem — hvilken Art af Hjælp sikkert her i Landet i Sammenligning med andre Lande har antaget et ganske enestaaende Omfang — formentlig ikke udstrækkes synderlig ud over de særlig nævnte Tilfælde. Ved den Bemyndigelse, som er givet til ogsaa udenfor disse Tilfælde at benytte Alderdomshjem, er navnlig sigtet til Hustruer, der trænge til særlig Pleje og Tilsyn, som Manden ikke kan forstaae hende, idet hun ikke falder ind under Reglen i § 6 B. b., første Stykke, og dernæst til Personer, som enten staa ganske isoleret eller, uden just at trænge til Pleje eller Tilsyn, have særlig Bansknelighed ved at sørge for sig selv.

Forslaget om Afgivelse af Indtægter eller Kapital stemmer med, hvad der i Praxis nu følges, og synes utvivlsomt rigtigt.

Slutningsbestemmelsen om, hvorledes der skal forholde sig med Bipersonerne, naar Hovedpersonen indlægges i et Alderdomshjem, stemmer med, hvad der senere foreslaas at skulle gælde under Hovedpersonens Hospitalsophold.

Kun er det anset rigtigt at tilføje, at den, der en Gang har faaet Plads i et Alderdomshjem, ikke skal kunne rives ud heraf og indlægges paa en almindelig Fattiggård, blot fordi hans Familie muligvis maa ty til Fattigvæsenet.

ad § 6 C. Bestemmelsen trænger formentlig ikke til nærmere Motivering. Kun skal tilføjes, at man i Kjøbenhavn i de sidste Aar meget ofte, navnlig naar Andrageren endnu er arbejdsdygtig, men for Tiden arbejdsløs, har brugt kun at tilstaa Hjælp for en kortere Tid, og derved er bleven langt bedre i Stand til at bestemme det rette Tidspunkt for den faste Understøttelses Indtræden og til at normere denne rigtigt.

ad § 7. De to første Stykker indeholde kun de selvsølgelige Regler for Dyrkingen og for Reguleringen ved Afgang af Familienmedlemmer.

I tredje Stykke er foreslaaet en Wendring i den ogsaa nu gældende Bestemmelse om Følgerne af, at en aldersstøttet Mand gifter sig. Denne Bestemmelse er ganske naturlig, naar Hjælpen retter sig efter Trængsels Sørrelse; men naar den tilstaaes efter bestemte Regler og med faste Takster, ses der ingen Grund til at nægte Manden den Stigning, som han som ugift vilde have haft Krav paa.

De Regler, der i fjerde Stykke foreslaas for Flyttere, anbefales meget, da Følgen ellers let vil blive en hyppig og i Virkeligheden for de paagældende selv lidet tjenlig Flytning til de Kommuner, hvor Taksten er højest. Allerede under den nugældende Lov har man i Kjøbenhavn mange Eksempler paa højt letfindige og uheldige Flytninger.

ad § 8. Bestemmelserne om Alderdomsunderstøttelsens Fortabelse trænge formentlig ikke til nærmere Motivering.